

ХРАНА-ТА СПОРЯДЪ ЗДРАВІЕ-ТО И ХУБОСТЬ-ТЪ.

(по Д-ра Р. Дежмана).

Доклѣ е живъ чловѣкъ у тѣло-то му безпрѣстайно се прѣправятъ и прѣтварятъ вещества-та, отъ които е то сглобено; стары похабены и потрошени чястици се отмахвать, а на мѣсто-то имъ се правятъ и намѣщатъ новы, та така да се каже тѣло-то все се подмладѣва. Това подмладѣваніе врыши кръвь-та: тя отъ еднѣ странѣ подава на тѣло-то ново градиво, а отъ другѣ странѣ похабены-ты чястици прибире у себе за да ги извърли навънъ изъ другъ пѣтъ. Нѣ като се хабятъ и трошятъ части-ты на тѣло-то, въ сѣщо-то врѣмя все се хаби и троши и кръвь-та, отъ която тѣ се правятъ; за това трѣбува да се прикарвать на тѣло-то новы чястицы, отъ които пакъ може да се прави кръвь. Нѣчта-та, които вкарвамы въ тѣло-то си за да се прави отъ тѣхъ кръвь, наричатъ се *храна* (ѣденіе и піеніе.) За да се нагоди храна-та така, чтото чястицы-ты ѝ да могатъ да се вкарать въ кръвь-тъ, трѣбува да се свари и сготви, а то става като се смѣле и протури храна-та. Това смиланіе се врыши отъ едны особены орѣдія, които за това се наричатъ *пищеварителны орѣдія*, а тии сѣ: *уста-та*, *грѣло-то* *пищеводъ-тъ* (изофагъ), *желудѣкъ-мъ* (стомахъ), *чирва-та*, *черный дробъ* и *жлѣзы-шы* у корема.

Да видимъ что става съ ѣденіе-то и піеніе-то кога мине то изъ тоя пѣтъ!